

MINISTERIET FOR BØRN, LIGESTILLING,
INTEGRATION OG SOCIALE FORHOLD

Folketingets Socialudvalg

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 8. juli 2014

Tlf. 33 92 93 00
Fax. 33 93 25 18
E-mail sm@sm.dk

Sagsnr.2014-4990

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 11. juni 2014 følger hermed ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forholds endelige svar på spørgsmål nr. 414 (SOU alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Spørgsmål nr. 414:

"Er ministeren enig i, at krisecentre reelt ikke er egnede til truede eksbandekærester, idet der kan være risiko for, at det slipper ud fra andre tilstedeværende, hvor kvinderne befinder sig?"

Svar:

Bestemmelsen i servicelovens § 109 om kvindekrisecentre pålægger kommunalbestyrelserne at tilbyde midlertidigt ophold i boformer til kvinder – og deres børn - som har behov herfor som følge af vold eller trusler om vold eller tilsvarende krise i relation til familie eller samlivsforhold. Kvindekrisecentrene tilbyder kvinderne omsorg og støtte, herunder også beskyttelse.

I forbindelse med en kvindes henvendelse til og optagelse i et kvindekrisecenter foretages der en vurdering af kvindens behov for støtte, herunder også en vurdering af det trusselsbillede og behov for særlige sikkerhedsforanstaltninger, som måtte være nødvendigt.

Som det fremgår af min samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 413 (SOU Alm. del), samarbejder kvindekrisecentrene således, at en kvinde får et tilbud om optagelse i et andet kvindekrisecenter, hvis det krisecenter, hvor kvinden først har henvendt sig til eller er blevet optaget i, ikke kan sikre kvinden den beskyttelse og sikkerhed, som pågældende af hensyn til sig selv eller af hensyn til de øvrige beboere i krisecentret måtte have behov for.

Krisecentrenes mulighed for at tilbyde optagelse i et andet krisecenter gælder også i situationer, hvor der vurderes at være en særlig risiko for, at en volds- og trusselsudsat kvindes opholdssted røbes af en medbeboer.

De generelle muligheder for at beskytte personer, der tidligere har været kærester med bandemedlemmer, hører under Justitsministeriet, og jeg har forstået, at det fra Folketingets Retsudvalg er stillet spørgsmål herom til justitsministeren den 11. juni 2014.

Jeg er opmærksom på, at tidligere kærester til bandemedlemmer kan være i en særdeles sårbar situation. Med servicelovens bestemmelse om kvinde-krisecentre og de ydelser, som kommunalbestyrelsen skal tilbyde kvinder, der er udsat for vold, og med kvindekrisecentrenes mulighed for at tilbyde en kvinde optagelse i et botilbud i fx en anden egn af landet, mener jeg, at vi har et tilbud, der i praksis dækker de særlige behov, som disse kvinder kan have. Jeg er således ikke enig i, at krisecentrene ikke skulle være egnede til at varetage denne opgave.

Manu Sareen

/ Anders Møller Jakobsen